

Een van de ecologische grenzen die we niet mogen overschrijden, willen we ons leven op aarde niet onmogelijk maken, is de gifgrensⁱ. Insecten in onze nabije omgeving geven vaak heel nauwkeurig aan als we te ver zijn gegaan in de bestrijding van kruipende of vliegende fauna. Als het dan ook nog een huisdier betreft, die achteruit holt in aantallen en levensvatbaarheid, is ons belang dubbel getroffen. Ik bedoel natuurlijk de honingbij. Nu wordt de natuur in z'n totaal al bedreigd door ene Bleker die met de aangekondigde natuurwet de vele zeer kwetsbare wilde bijensoorten in Nederland hun bescherming ontnemen wil. De honingbij zelf lijdt onder de varroamijt en nu weer onder een nieuw vliegje. Alleen nog in de USA, zegt het krantenbericht, maar met de eerstkomende lading Ipads kan ie zo mee komen naar Schiphol. Akkerbouwbedrijven worden grootschaliger, waardoor de biodiversiteit verdwijnt. Waar zie ik nog een ruig randje met papavers en korenbloemen? In Polen of all places! Ook het gebruik van nieuwe bestrijdingsmiddelen, die allemaal iets met nicotine hebben, spelen een rol. Terug naar die gifgrens. Ik kan er in mijn tuin het nodige aan doen door de slakken niet met korrels maar met bier om zeep te helpen. Door biologische producten te kopen doe ik ook nog iets, maar het is mij te veel indirect. Via www.bijenhotels.nl kwam ik op de idee om als een enorme metselbij iets te bouwen waar bijen en hommels hun gang kunnen gaan: Bijenhotel Schellingwoude. De opzet is simpel. Metselen en in de voegen zo veel mogelijk bamboe- en rietstengels verwerken. Aangevuld met ingeboorde houtblokken levert het 101 nestmogelijkheden op voor solitaire bijen. De piramide is hol, dus daar kan nog een heel hommelvek in. Wordt vervolgd.

ⁱ Mark Lynas; De mens als god; pag 187 e.v.